A°. 1835. N°. 61.

DONDERDAG DEN 31sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *PEGAZUS*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee J. P. MULLER, de reis naar het *Moederland* zal aannemen op Zaturdag den 1sten Augustus aanstaande, en dat het Brievenpakket voor gemelde Bodem bestemd, zal worden gesloten op Vrijdag den 31sten dezer, des voormiddags ten 12 uren.

Paramaribo den 27 Julij 1835.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,

A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Nederlandsche Kustvaarder *Buckleburg*, Kapt. F. Grigory, van Coronie.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, het Schip *Catharina Elsina*, Kapt. H. A. Schuring, naar Amsterdam; lading: 192 vaten Suiker en 7595 ℔ Kwassiehout.

Den 27sten, de Nd. Am. Brik *Rogue*, Kapt. A. Parsons, naar Glouchester; lading: 225 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 11 *Junij* 1835.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 *Junij*. Men leest in het *Journal des Débats* als volgt:

In weerwil van de dwaling, waarin de Engelsche Dagbladen verkeeren, en ondanks de lasterlijke aantijgingen der Fransche oppositie bladen, blijven wij nog altijd bij ons gevoelen nopens de nuttigheid der door Spanje van ons gevraagde interventie. Wij weten geenszins wat het besluit van Frankrijk en Engeland ten deze zal zijn, maar mogt, zoo als de Engelsche Dagbladen zulks willen doen vermoeden, het Melbourne-Ministerie deszelfs hulp in de bevrediging van Spanje weigeren, dan gelooven wij, dat, hoe smartelijk ook aangedaan, om in hare voornaamste uitwerkselen eene verbond te zien te niet gaan, waarvan wij eene geheel andere verwachting koesterden, Frankrijk niet geheel alleen de verantwoordelijkheid van zulk eenen zwaarwigtigen maatregel zal willen dragen.

— De weigering van het Engelsche gouvernement om met het onze deel te nemen in eene interventie in Spanje, is thans ongenoeg officieel. Zelfs verzekert men dat Engeland eene interventie in het schiereiland, wat de zaak zelve betreft, afkeurt. De vreemde gezanten te Londen hebben bij Lord Palmerston de krachtvolste bemoeijingen gedaan en geen middel onbeproefd gelaten om op de beslissing van het Engelsche Kabinet in te werken.

Te Parijs is niets bijzonders in de diplomatieke wereld waargenomen. De geheele werkzaamheid der Noorder-diplomatie schijnt te Londen te zijn zamengedrongen.

Engelands weigering kan, wegens het al of niet door Frankrijk overgaan tot interventie, ons nog tot geen besluit doen komen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 7 *Junij*. Naar men verneemt heeft de commissie van de Badensche Standen, welke belast was met het onderzoek van het tractaat van toetreding tot de pruissisch-duitsche tol-vereeniging, met 7 tegen 4 stemmen een besluit genomen, waarbij aan de Kamer wordt voorgesteld, om die toetreding *te weigeren*. Met de meeste belangstelling ziet men hier na dere opgave uit Baden omtrent deze zeer belangrijke zaak te gemoet. — In Nassau is den 3den dezer een besluit door de regering genomen, waarbij weder eene verhooging der inveerregten van sommige koopwaren, zoo als rijst, vreemde gedisteleerde wateren en vreemde wijnen, gelast wordt. Deze verhooging, even als de onlangs voorgeschrevene verhooging van de regten op de suiker, koffij en tabak, wordt in dier voege geheven, dat bij den invoer de noodige borgtogt of zekerheid verleend wordt voor derzelver werkelijke betaling tegen het geval dat de toetreding tot de pruissisch-duitsche tol-vereeniging haar volkomen beslag erlange.— De meening houdt zich staande, dat men zoo wel hier te Frankfort als in Nassau slechts op den afloop der thans in Baden plaats hebbende beraadslagingen wacht, ten einde insgelijks een bepaald en openlijk besluit te nemen.

— Volgens berigten uit Bern van den 3den dezer, hield men de geschillen met Oostenrijk voor bijgelegd, ofschoon van wege het eedgenootschappelijke bestuur daaromtrent nog niets bekend was gemaakt. Aan den anderen kant scheen het, dat nog eenige moeijelijkheid met Baden bestond, en dat het alleen hieraan was toeteschrijven, dat de oostenrijksche gezant *v. Bombelles* nog niet te Bern teruggekomen was. De bedoelde moeijelijkheid met Baden was gelegen in klagten der Badensche regering over nieuwe woelingen der uitgewekenen in Zwitserland, waarvan echter te Bern niets bekend was.

EDICTALE CITATIE.

(31660) Uit krachte van de acte, *tweede* default, met admissie tot eene *derde* dagving, bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 17 Julij 1835, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, als vermits de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Executeuren in den Boedel wijlen RIJCHARD VAN REES AZ., impetranten van Edictale Citatie en Eischers.

Zoo wordt door mij ondergeteekende Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, voor de *derde* mael bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende en onbekende Binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen RIJCHARD VAN REES AZ., als mede allen en een iegelijk die eenig regt, actie of pretentie tegen denzelven mogt vermeenen te hebben, geïmpetreerden en gedaagden ter andere zijde.

Omme te compareeren ter geprivilegeerde rolle van meergemeld Geregtshof, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 28sten Augustus 1835, des voormiddag ten *acht* uren, ten einde de impetranten te zien dienen van acte *tweede* default en *derde* daging, en wijders voort te procedeeren als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretendeeren, heb ik deze gepubliceerd, en geaffigeerd aan *Paramaribo*, dezen 28sten Julij 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Het *HUIS* en *ERF*, La. A. No. 66/67, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, aankomende de Erven F. C. FORBERGER, geboren DE L'ISLE.

Paramaribo den 28 *Julij* 1835.
WENTHOLT c. s. qq.

(31510) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal de ondergeteekende door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Een *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Keizer Straat*, La. D. No. 154; hem in eigendom toebehoorende; — zijnde inmiddels genoemd Perceel *uit de hand te Koop.*

Paramaribo den 26 *Julij* 1835.
A. C. MEIJTT.

N. J. C. BAARS
biedt te koop:

(31525) Extra London Porter, London Particular Madeira en oude Port a Port Wijn, Exquise witte Champagne Mousseux, zuivere Medoc en Rhijn Wijn in soorten.

Versche Zalm, Kreeften, Thon Mariné, Sardines, geapreteerde Schildpad, gebraden Ossen en Kalfsvleesch, Corned Beef, Beefsteak, Mort Turtle, &c. in blik, Faisanten, Kalkoenen met truffels, als mede Doperwten, Artisjokken, Wortelen &c. Diverse Engelsche Sausen, Zuurgoed, Mostard, fijne Liqueuren en Banket; Kersen, Moerbezien, Aardbezien en Frambozen in flesschen.

Best Hollandsche Haring, Anchovisch, Ham, Mei Boter, Kaas, Spek, Vleesch Paterstukken, gezouten Ossen Tonnen, Rolpens, Worst, Saucijsjes, Sago, Macaronie, Pruimen, Rozijnen, gedroogde Appelen en Peeren. Gemaakte Kleederen in soorten, Schuijerwerk en meer andere Goederen.

(31664) Opregte *GECONFIJTE O. I. GEMBER*, te bekomen bij den ondergeteekende.

Paramaribo den 29 *Julij* 1835.
P. R. E. T. Z.

(31620) Mevrouw de Wed. FREJSS en Mejufvr. F. ROSIER, verlaten deze Kolonie.

Mengelwerk.

OLIPHANTEN-JAGT IN OUDE TIJDEN.

Arrianus een grieksche schrijver, die in de tweede eeuw onzer tijdrekening leefde en zijne verhalen putte uit die van Alexanders generalen en uit die van andere Grieken die Indien bezochten, tusschen Alexanders en zijnen leeftijd, heeft het volgende omtrent de toen gebruikelijke wijze, van Oliphanten-jagt geboekt:

De Indianen jagen de wilde beesten op dezelfde wijze als de Grieken, doch hunne manier om Oliphanten te vangen, zonderling, terwijl dit beest zelfs ook op geen ander gelijkt. Een gelijk stuk gronds op eene opene vlakte uitgekozen hebbende, sluiten zij door eene gracht, een ruimte af groot genoeg voor een legerkamp. Deze gracht, maken zij p. m. 30 voeten breed en 24 voeten diep. De uitgedolven aarde wordt aan beide zijden der gracht opgehoopt, en dient als wal. In de buitenste wal, maken zij uithollingen die tot schuilplaatsen dienen, en waaruit zij door kleine gaatjes de Oliphanten kunnen zien, wanneer die naderen en de omheinig ingaan. Na drie of vier keer tamme wijfjes-oliphanten binnen geplaatst te hebben, laten zij eene ingang over door eene groote brug over; de gracht, doch om de dieren niets te doen vermoeden, bedekken zij de brug met grasoden, waarna de jagers in hunne holen kruipen. De wilde Oliphanten komen nimmer over dag in bewoonde plaatsen, maar wel des nachts in groote troepen, terwijl de grootste en stoutmoedigste de kudde aanvoert, even als een stier bij de koeijen.

Als de troep de afgeperkte plaats nadert, ontdekken zij spoedig de wijfjes door hunne reuk en runnen rond tot zij den ingang vinden, waarover allen spoedig naar binnen gaan. De jagers werpen dan spoedig de brug ter neder, terwijl anderen snel naar de omliggende dorpen gaan om de vangst der oliphanten te melden. Een groot aantal mannen beklimt nu hunne sterkste tamme oliphanten, en begeven zich naar het perk waar, zij zoo lang blijven tot de wilden door gebrek aan voedsel en water zijn uitgeput. Als de jagers hun genoegzaam uitgeput achten, zetten zij den brug weder op, en de tamme oliphanten de plaats binnen komende, beginnen een sterke strijd met wilden die het echter door hunnen uitgeputten staat spoedig verliezen. Na door de tammen nedergeworpen te zijn, bindt men hun de voeten en doet hun een touw om de hals, waarna men hun op laat staan en bestijgt. Om de oliphanten het afwerpen hunner rijders enz. te beletten, maakt men met een scherp mes eene insnijding, rond den gantschen hals in de huid van het beest, waarin het touw wordt gepast, zoodat de pijn die hun hier kan veroorzaakt worden hunne hoofden in rust doet blijven. Aldus genoodzaakt rustig te zijn en voelende dat zij ten onder zijn gebragt, worden zij geleid door een touw aan de tammen bevestigd.

De jagers laten al de jonge Oliphanten en die niets waard zijn loopen. De overigen worden medegenomen naar de dorpen, waar zij hun groene takken en gras geven, doch in het eerst weigeren zij te eten, en zijn zeer nedergeslagen en wanhopend. De indianen trachten hun te bevredigen door te zingen en op cimbaal en trom te spelen.

Opmerkingen.

De tegenwoordig voor de Kamer der Pairs aanhangige regtsgedingen geven een heerlijk getuigenis van de voortreffelijkheid onzer Grondwet boven het Charter. De regterlijke bemoeijingen opgedragen aan eene staatsligchaam, waarvan de meerderheid der gevoelens kan gemodificeerd worden door eene toevoeging van nieuwe leden, en waarvoor geene wetsbepalingen bestaan, op wat wijze en naar welke regels het moet handelen, ja zelfs zamengesteld zijn; waarbij alles wordt ingerigt naar de behoeften eener te behandelen zaak, en dus naar *willekeur*; dit alles kan nooit dan eene ongunstige kleur geven aan de uitspraak van met regtsmagt bekleede personen, wier opvoeding of aanleg dikwijls niets met de regts-studie gemeen heeft gehad, en in wier bloot verheven standpunt, als *Pairs*, en geenszins in hunne voortreffelijke hoedanigheden en regterlijke verdiensten een zedelijke waarborg voor teregtstaande personen moet gezocht of gevonden worden. In Nederland heeft de Grondwet alleen den Hoogen Raad aangewezen als hoogste regtbank, en men mag overtuigd zijn, dat, wanneer de Regering aan de Natie de haar verzekerde regterlijke instellingen schenken zal, in het ten uitvoer leggen der wetten, de burgers, van welke staatkundige gezindheid ook, hier vrij wat meer, ja misschien alle zedelijke waarborgen vinden zal voor eene onpartijdige, bedaarde, regtskundige en gemoedelijke bedeeling des regts, dan bij eenige andere regtbank in Europa.

Het gebeurt, sedert dat het Hof der Pairs het regtsgeding over de beschuldigden van Lijon en Parijs heeft aangevangen, dat verscheidene als regters zittende Pairs, of niet tegenwoordig zijn bij elke zitting, of sedert den aanvang, na eerst zitting genomen te hebben, ophouden deel te nemen aan het regtsgeding: gewoonlijk heeft den beklaagde regt te vorderen, dat hij niet worde blootgesteld aan eene fractie zijner regters; en nog veel meer, dat geen regter hangende eenig geding zich terugtrekt; onzes inziens, behoorden alle Pairs, eenmaal zitting genomen hebbende als regters, het regtsgeding niet te mogen verlaten; dit toch behoorde ook nu een verkregen regt voor den beklaagden te zijn. Nu, daar de niet over den loop van het regtsgeding teruggetrokken Pairs zich terwijderen, verliezen de beklaagden ook nog di waarborgen, welke de geheel en al gebrekkige zamenstelling van het Hof de Pairs hun overliet.

Omdat alles nieuw is in het groote regtsgeding, — te regt een monsterachtig proces geheeten, — is het daarom niet goed. Willekeur kan niet, zelfs door omstandigheden in deze gewettigd worden; dit neemt het schandelijke niet weg, dat het gedrag der beschuldigden kenschetst. Verachting van het Justitie-wezen, ook al is de zamenstelling van een Geregtshof aan ernstige bedenkingen onderhevig, leidt altijd tot anarchie, en deze moet altijd geweerd worden.

Wij zijn niet de eenigen, die van oordeel zijn in dit land, dat de Fransche ministers eenen verkeerden maatregel hebben doorgedreven, met het doen plaats grijpen van het groot proces. Ook in Pruissen oordeelt men alzoo. Eene AMNESTIE zou meer de kracht van het bestuur als gevestigd, hebben gekenteekend, dan een regtsgeding, dat aan geene regelen gebonden zijnde, altijd eenen nadeeligen indruk zal nalaten. Doch nu het eenmaal begonnen is, moet het voleindigd worden. Halve maatregelen, gelijk men ook elders aanmerkt, zoude treurige gevolgen naar zich slepen.

De exceptie door den advokaat *Michel* voorgesteld, alsof, waar de wet spreekt van *Kamer der Pairs*, dit niet toepasselijk zoude kunnen wezen op het *Hof der Pairs*, bewijst hoe verre partijdige inzage eener zaak kundige menschen kan vervoeren. De eenparige verwerping der exceptie heeft daaraan regt gedaan, het sprak van zelf ook; de wet kent geen Hof der Pairs, maar wel eene Kamer der Pairs, zitting houdende als geregtshof. Eene verkeerde benaming in deze kon niet schaden aan het wezen der zaak. Maar wij betwijfelen, of de Kamer der Afgevaardigden in hare jongste teregtzitting, niet de exceptie van onbevoegdheid had moeten aannemen, die door een der leden was voorgesteld, in het belang der gedaagden. Hier scheen meer eene persoonlijke partikuliere beleediging, dan wel die eene der Kamer als zoodanig aangedaan, de reden der vervolging te zijn.

Het is eene ongelukkig al te veel in praktijk gebragte waarheid, dat men zich van de menschen bedient, en hen als vrienden behandelt, zoo lang men hen noodig heeft. Niet oneigenaardig heeft men daarvan gezegd, dat men die bevriende personen behandelen moet, even als men doet met eene citroen, waaruit men het heilzaam sap perst, waarna men de ledig geperste schil wegwerpt. — De revolutien, noodzakelijke gevolgen eener overdrevene zucht om vooruit te komen (*parvenir*) en zich eene fortuin te maken, beweegredenen eener onzalige zucht tot standverwisseling, die uit gebrek aan ware deugdzaamheid en uit ontevredenheid met zijn lot ontstaat, bieden dagelijks eene menigte van waarschuwende voorbeelden aan, van het nog altijd in zwang zijn dezer eigenbatige behandeling. — Als men in aanzicht neemt, wat *Lafitte*, wat *Audry de Puyraveau* al hebben op het spel gezet, om de Julij-omwenteling voor te bereiden en tot stand te brengen, om aan *Lodewijk Philips* eene kroon, aan zich zelven eer en aanzien, aan Frankrijk de *vrijheid* (?) te bezorgen, ten koste van eigen gevaar en geldmiddelen; en hoe zij, nadat van hunne diensten een nuttig gebruik wordt gemaakt, nu worden behandeld, zoude men dan ook deze niet voor uitgeperste citroenen moeten houden, waarvan de ontledigde schil wordt weggeworpen? Wij zijn verre van de lofredenaars hunner handelingen te zijn, maar hoedanig ook hunne daden moeten beoordeeld worden, de waardering van de behandeling te hunnen opzigte, ondergaat daardoor geene verandering.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.